

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010379
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319010379.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.06.2020, v trestnej veci proti obžalovanému U. Š. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/66/2019 zo dňa 25.11.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému U. Š. R. E. C. Š. F. M. É. U. H. , nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., Š. XXXX/XXX

u k l a d á :

Podľa § 323 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona ú h r n ň ý trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu z a r a d ň u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný U. Š. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 27.04.2019 v čase o 14.30 hod. pri asistencii príslušníkov Mestskej polície Snina v zložení hliadky L. B. a L. U., pri odchyte psov na ulici Š. pri bytovom dome č. XXX, fyzicky napadol L. B. takým spôsobom, že pristúpil k nemu zozadu a oboma rukami ho chytil za uniformu a začal ho ťahať k zemi, následne na to ho pravou rukou zovretou v päšť udrel do oblasti pravého ramena, pričom vo svojom konaní pokračoval aj napriek výzvam k upusteniu od konania, naďalej pokračoval v útoku a to tak, že sa ho snažil kopnúť a opätovne rukami napadnúť do oblasti nôh, čo sa mu nepodarilo, následne k nemu pristúpil spredu a dal mu hlavičku do oblasti hrudníka, pričom mu nespôsobil žiadne zranenie.

Za to mu bol podľa § 323 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený úhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín. Súd mu určil, že podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona je povinný vykonávať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu. Zároveň podľa § 55 ods. 4 Tr. zákona rozhodol, že ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. Vo svojom písomnom odôvodnení upresnil, že jeho odvolanie smeruje len proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Podľa jeho názoru bol uložený trest nezákonný a má za to, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť prísnejším a to nepodmienečným trestom odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pre výkon ktorého je potrebné obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, čím bude naplnený účel trestu v rámci individuálnej, ako aj generálnej prevencie tak, ako to má namysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/108/2018 zo dňa 07.12.2018, právoplatným 31.01.2019, uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. Predtým bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/73/2018 zo dňa 08.08.2018, právoplatným 24.08.2018, uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov do 25.08.2020. Je teda nepochybné, že obžalovaný je osobou so sklonsmi k páchaniu trestnej činnosti a doposiaľ uložené tresty, ktoré vykonával na slobode, nevedli k jeho náprave a nesplnili účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, navyše trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Vzhľadom na vyššie uvedené, poukazujúc pritom na tú skutočnosť, že účel trestu bude dosiahnutý len pôsobením nepodmienečného trestu odňatia slobody navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a sám rozhodol tak, že podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku zmení napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného vo výroku o uloženom treste a tomuto uloží trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, resp. vráti vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Obžalovaný U. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 24.11.2019 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a že ho ľutuje. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal jeho vyhlásenie a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Po takto vykonanom dokazovaní, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd dospel k záveru, že vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho rodinné pomery, keďže jeho rodina je závislá na jeho starostlivosti, a výkon trestu odňatia slobody by mohol mať nepriaznivé dôsledky najmä na jeho tri maloleté deti, pretože manželka je na materskej dovolenke, na závažnosť činu a výchovný účel trestu postačuje aj trest, ktorý nie je spojený s obmedzením osobnej slobody, pretože tento považoval za neprimerane prísny. Preto obžalovanému uložil trest povinnej práce vo výmere 300 hodín.

Krajský súd sa však s uvedeným záverom okresného súdu nestotožnil.

Vychádzajúc z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest nespojený s odňatím slobody, uložený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, uvedený účel trestu v žiadnom prípade plniť nemôže.

Predovšetkým treba zdôrazniť, že obžalovaný sa protiprávnej činnosti nedopustil po prvýkrát, a že aj v priebehu trestného stíhania pre žalované trestné činy sa po vynesení napadnutého rozsudku dňa 23.12.2019 dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona, pre ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/88/2019 k trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V odpise registra trestov má obžalovaný okrem vyššie uvedeného odsúdenia štyri záznamy, pričom len v prvom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V ďalších dvoch prípadoch sa na neho pôsobilo podmieneným trestom odňatia slobody. Naposledy bol obžalovaný k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov do 25.08.2020 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/73/2018 dňa 08.08.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zákona. V priebehu plynutia skúšobnej doby tohto podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, pre ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/108/2018 k trestu povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Okrem uvedeného, z registra priestupkov vyplýva, že od roku 2016 bol obžalovaný postihnutý za štrnásť priestupkov, a to najmä za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ale i za priestupky proti majetku a opakovane aj pre nerešpektovanie výzvy verejného činiteľa.

Z uvedeného je zrejmé, že v prípade obžalovaného ide o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, k náprave ktorého nevedla ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody, pričom už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil aj ďalšej trestnej činnosti, pre ktorú bol v tejto skúšobnej dobe aj odsúdený k trestu povinnej práce, a ani uvedené ho od ďalšieho páchania trestnej činnosti neodradilo. Navyše obžalovaný riadnym spôsobom nežil ani po vyhlásení napadnutého rozsudku pre predmetné trestné činy, keď sa dňa 23.12.2019 dopustil prečinu krádeže, ako bolo skôr uvedené. Od páchania ďalšej protiprávnej činnosti obžalovaného teda neodradila ani hrozba premeny podmieneného trestu a ani ďalšie trestné stíhanie.

Z toho možno dospieť k jednoznačnému záveru, že iný, než nepodmienečný trest odňatia slobody už u obžalovaného nemôže mať výchovný účinok a nemôže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred opätovným páchaním trestnej činnosti obžalovaným.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ale aj vzhľadom na okolnosti prípadu, nie sú splnené podmienky pre žiaden z alternatívnych trestov uvedených v § 32 písm. b) až k) Tr. zákona.

Preto krajský súd na podklade odvolania prokurátora zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a vo veci sám rozhodol.

Vzhľadom na to, že ukladal trest za dva trestné činy, prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného trestu podľa zásad uvedených v ustanovení § 41 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého v prípade ukladania trestu za dva alebo viac trestných činov sa ukladá úhrnný trest za trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je v danom prípade prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona s trestnou sadzbou odňatia slobody na jeden rok až na päť rokov.

Následne pri rozhodovaní o treste odvolací súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zistil pritom prevahu pomeru priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, keďže zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a dve okolnosti priťažujúce. Obžalovaný sa totiž k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zákona), avšak spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona) a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Tr. zákona do úvahy neprichádzalo, pretože, aby bolo možné zohľadniť v prospech obžalovaného aj túto poľahčujúcu okolnosť, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obžalovaného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste (pozri R 44/2017). Obžalovaný však takýmto aktívnym spôsobom v prípravnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti nenapomáhal.

Berúc do úvahy vyššie konštatované, krajský súd následne upravil podľa zásad uvedených v § 38 ods. 4 Tr. zákona, zákonom stanovenú trestnú sadzu, vo vzťahu ku ktorej prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného trestu, a tak ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od 28 mesiacov až na 5 rokov.

Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností, ako aj skutočností, že obžalovaný je jediným žiteľom rodiny a má vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom, odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu je v prípade obžalovaného možné dosiahnuť trestom odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, tohto podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.